

Per a sucar-hi pa

A més dels noms derivats de verbs, formats amb el sufix *all-*, de que ens ocupàvem ahir, cal considerar-ne uns quants que vesteixen la forma del femení —dit altrament, formats amb el sufix *alla-* i, alguns d'ells, sovint usats en plural. Considerem, així, la utilitat de mots com *rialla*, *ploralla* (després de les *rialles* vénen les *ploralles*), *romanalla* (de *romandre*); les *romalles* d'un castell antic), *endevina-lla* (no «adivinança»), *troballa* (les *troballes* plàstiques d'un artista i *estilístiques* d'un escriptor), etc.

Entre les formes usades habitualment em plural destaquen les que indiquen conjunts de partícules o residus resultants de l'acció del verb: *deixalles*, *escorrialles*, *escuralles*, *sobralles*, *trialles*, *limalles*, etc. Ens importa de destacar els dos primers noms d'aquesta sèrie, *deixalles* i *escorrialles*, avui, dissortadament, d'ús tan freqüent, obligats com ens veiem a parlar continuament dels problemes que comporta l'eliminació de totes les que origina la nostra societat tecnificada. I, amb tot, no sempre tothom sap recórrer a aquests noms tan adequats. Algú, per exemple, no vacil·la a servir-se d'un barbarisme com «desperdedici», que s'aplica també a la designació de certes mercaderies. Caldria dir, doncs, Una partida d'escorrialles (no de «desperdedicis») de coure.

I «no tenir desperdici (una cosa)»? Encara no fa tres dies que hem llegit, no en un text improvisat o traduït, a corre-cuita, sinó en tota una crítica literària. Tant en sentit elogios, positiu, com en sentit de blasme (usat irònicament), la nostra frase equivalent és *Haver-n'hi per a sucar-hi pa*. Potsar a algú li semblarà massa casolana, impropia de certs textos. Pot dir, aleshores clarament, amb una frase de creació pròpia, tot allò de bo o de dolent, que troba en l'obra comentada. Però que no rebutgi un casolanisme per incórrer en un castellanisme.

ALBERT JANE